

Artykuł

Lipiec 2017

Raport Globalnego Wpływu MSC 2017

Organizacja pozarządowa Marine Stewardship Council (MSC) w czerwcu 2017r. opublikowała nową, obszerną analizę wpływu certyfikacji MSC ryb i owoców morza w działaniach na rzecz ochrony zasobów mórz i oceanów. ***Raport Globalnego Wpływu MSC 2017 dostępny jest na stronie www.msc.org¹.*** Poniżej przedstawiamy przetłumaczony fragment dotyczący ewaluacji Standardów rybołówstwa MSC.

Zasady i kryteria standardów dla zrównoważonych połowów dziko żyjących populacji ryb i owoców morza MSC aktualizowane są regularnie od ich powstania w roku 1999. Zmiany standardów są pokłosiem czerpania z najlepszych praktyk w zarządzaniu rybołówstwem, postępów w nauce oraz uwag i sugestii interesariuszy. Wersja 2.0. standardów, która opublikowana została w 2014 roku, zwiększa wymogi w zakresie oceny wpływu rybołówstwa na środowisko, co niewątpliwie przyczynia się do zapewnienia zrównoważonych połowów obecnie oraz w przyszłości (Agnew et al. 2013).

Równoległe do toczącego się od 1997 roku procesu ewaluacji standardów MSC następowała zmiana w poziomie akceptacji oraz postrzeganiu na arenie międzynarodowej zasad ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem. Zasady te nie są już postrzegane jedynie jako dodatek do zasad zarządzania pojedynczymi stadami. Obecnie ekosystemowe podejście do zarządzania rybołówstwem traktowane jest jako zbiór zasad wpływających na decyzje podejmowane na wszystkich etapach procesu zarządzania (Link, 2002; Pikitch et al. 2004; Rice, 2011).

Nauka i usprawnienia: 1997 – 2008

Pierwsza kodyfikacja Standardów MSC, Zasady i Kryteria dla Zrównoważonego Rybołówstwa, została opracowana w procesie międzynarodowych konsultacji z interesariuszami, które odbyły się w latach 1997 - 1999. Bazowała ona na najlepszej, dostępnej w tamtych czasach wiedzy naukowej, obowiązujących zasadach zarządzania oraz politycznych porozumieniach (np. Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, 1982; Kodeks Postępowania FAO, 1995; Mangel et al. 1996).

Pomimo że opracowanie pierwotnych Zasad stanowiło ważny krok milowy, nie były one wystarczająco precyzyjne, co nie pozwalało na efektywną ich weryfikację w poszczególnych rybołówstwach.

W związku z tym, do roku 2008 MSC zezwalało jednostkom certyfikującym opracowywać własne wskaźniki w oparciu o które prowadzono ocenę poszczególnych rybołówstw.

Elastyczne podejście do procesu oceny prowadziło do różnic w interpretacji Standardów. W latach 2006 – 2008 MSC, w oparciu o proces konsultacji z szeroką grupą interesariuszy, opracowało bardziej szczegółowe wskaźniki. W wyniku tego procesu, w 2008 roku, opublikowano

¹ <https://www.msc.org/documents/environmental-benefits/global-impacts/msc-global-impacts-report-2017>

Metodologię

i Wytyczne w zakresie Oceny Rybołówstwa w wersji 1.0.

Opublikowanie wersji 1.0. Wytycznych (a następnie ich zrewidowanych wersji, ostatniej – 1.3., w roku 2013) dostarczyło zarówno flotom rybackim jak i jednostkom certyfikującym szczegółowych informacji na temat wskaźników, w oparciu o które rybołówstwa na całym świecie mogły być oceniane.

Aktualizacja z 2008 roku uwzględniała również najnowsze dokonania naukowe oraz usprawnienia w zarządzaniu rybołówstwem, takie jak, między innymi, Wytyczne w zakresie Ekoznakowania Ryb i Produktów Rybnych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (2005) czy Międzynarodowy Plan w zakresie Ograniczenia Przypadkowego Przyłowu Ptaków Morskich w Rybołówstwie Przy Użyciu Sznurów Haczykowych (1999a).

Pierwsze rybołówstwo certyfikowane zgodnie ze Standardami MSC

W 2000 roku, rybołówstwo połowiące langusty w wodach Zachodniej Australii jako pierwsze uzyskało certyfikat MSC. Od tego czasu rybołówstwo to przeszło dwa procesy ponownej oceny, wdrażając wszelkie zmiany wynikające z rewizji Standardów w okresie ostatnich 17 lat.

Aktualizacja wymogów w zakresie oceny stanu stada

Przed rokiem 2008, MSC wymagało, aby eksploatowane stado było utrzymywane na poziomie gwarantującym wysoką produktywność oraz nie było przeławiane.

Standardy nie uwzględniały jednak szczegółowych punktów referencyjnych, których dane rybołówstwo mogłoby użyć jako wskaźniki do utrzymania lub do osiągnięcia. Standardy nie uwzględniały także jednoznacznie konieczności posiadania strategii odłowów czy zasad kontroli, które powinny być ustanawiane przez jednostki zarządzające.

Kwestie te zostały uwzględnione w zaktualizowanych Standardach Rybołówstwa. Zasada 1 jednoznacznie wskazuje, że wszystkie certyfikowane stada muszą posiadać wyrażone w biomase docelowe punkty referencyjne spójne z biomasą odpowiadającą maksymalnemu zrównoważonemu odłowowi (BMSY), a liczebność tych stad musi fluktuować w obrębie tej wartości. Zasady te znajdują odzwierciedlenie w stanie certyfikowanych stad na całym globie (strona 24, Raportu Wpływ Globalny MSC 2017).

Rybołówstwa o ograniczonej ilości danych naukowych oraz analiza ryzyka (RBF)

Standardy rybołówstwa MSC zostały opracowane tak, aby były dostępne dla wszystkich typów połowów. Wymogi dotyczące konieczności posiadania danych ilościowych mogą jednak stanowić barierę dla niektórych rybołówstw, w tym dla rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnego oraz rybołówstw niemających dostępu do danych na temat stanu eksploatowanych stad (Costello et al. 2012). Aby sprostać wyzwaniom związanym z oceną tego typu rybołówstw MSC opracowało zestaw ostrożnościowych, opartych na analizie ryzyka, wskaźników – tak zwane Ramy Ryzyka (ang. Risk Based Framework).

Ramy Ryzyka zostały pierwotnie opracowane przez Organizację Naukowych i Przemysłowych Badań Wspólnoty (The Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation) w ramach Oceny Ryzyka Ekologicznego dla Skutków Połowów. W 2008 roku metoda ta została pilotażowo wdrożona w siedmiu rybołówstwach na całym świecie, a następnie, w lipcu 2009 roku, włączona do Standardów rybołówstwa MSC.

Jest to jeden z przykładów tego, w jaki sposób MSC stara się sprostać wyzwaniom związanym z utrzymaniem globalnego charakteru Standardów bez jednoczesnego podważania jego naukowych podstaw i wiarygodności. Dotychczas 67 rybołówstw poddanych zostało procesowi certyfikacji z użyciem Ram Ryzyka w celu oceny ich wpływu na poławiane stada oraz przyławiane gatunki. 24% z tych rybołówstw zlokalizowanych jest w krajach słabo rozwiniętych, w tym w Surinamie.

Ekosystemowe podejście do zarządzania rybołówstwem: 2008 – 2012

Standardy rybołówstwa MSC były aktualizowane każdego roku, w okresie 2008 – 2014. Wiele z aktualizacji uwzględniało usprawnienia w zakresie sposobów oceny wdrażania zasad ekosystemowego podejścia do rybołówstwa.

Dla przykładu, w roku 2011, Standardy zostały zaktualizowane o najlepsze praktyki w zakresie eksploatacji gatunków z niskich poziomów troficznych takich jak np. kryl, które pełnią ważną rolę w niektórych ekosystemach morskich. Przed 2011 rokiem Standardy zawierały wymóg, aby w ramach zarządzania rybołówstwem brać pod uwagę rolę danego gatunku w ekosystemie, ale nie wskazywały jednoznacznie jak proces ten powinien być realizowany. MSC przez trzy lata prowadziło szerokie konsultacje oraz zleciło szczegółowe badania, aby określić najwłaściwszą metodę zarządzania dla gatunków z niskich poziomów troficznych (Smith et al. 2011). Prace te zostały przeanalizowane wraz z rezultatami innych międzynarodowych badań (Pikitch et al. 2012). W wyniku tego procesu, w 2011 roku MSC opublikowało szczegółowe wytyczne dotyczące sposobów określania czy dany gatunek jest kluczowym dla danego ekosystemu oraz jakie zasady zarządzania muszą być spełnione, aby dane rybołówstwo otrzymało certyfikat MSC.

Inny przykład dotyczy odpowiedzi MSC na sygnały dotyczące zastrzeżeń co do efektywności systemów zarządzania rybołówstwem w zakresie kontroli i monitorowania połowów rekinów w sytuacji, w której dozwolone są połowy rekinów w celu pozyskania ich płetw. Wersja 1.3. Standardów, opublikowana w 2013 roku, zawiera ścisłe ograniczenia w zakresie tego proceduru. Nowe wymogi odzwierciedlają międzynarodowe uzgodnienia przyjęte przez Regionalną Organizację Zarządzania Rybołówstwem oraz wytyczne zawarte w Międzynarodowym Planie w zakresie Ochrony i Zarządzania Gatunkami Rekinów (1999), a ich publikację poprzedziły zakrojone na szeroką skalę konsultacje społeczne.

Współpraca z interesariuszami:

Wszystkie standardy i wymogi certyfikacji MSC są regularnie poddawane rewizji w procesie rozwoju polityki MSC. Proces ten uwzględnia cenny wkład interesariuszy, którzy mają szansę na przedstawienie swoich opinii w ramach warsztatów, webinarium, grup celowych czy konsultacji w internecie.

Dla przykładu, najnowsze Standardy (wersja 2.0.) opracowane w latach 2012 – 2014, uwzględniły wnioski z rocznych konsultacji z ponad 80 interesariuszami, takimi jak: eksperci sektora rybnego, naukowcy, organizacje pozarządowe oraz szeroka grupa partnerów z sektora przemysłu rybnego z całego świata.

Dalsze usprawnienia: wersja 2.0:

Najnowsze usprawnienia w Standardzie odzwierciedlają postępy w dziedzinie nauki związanej z rybołówstwem. Dotyczą one w szczególności wymogów w zakresie Zasady nr 2 Standardu: wpływu rybołówstwa na środowisko.

Najważniejsze zmiany, to:

- Nowe wymogi w zakresie przeglądu środków na rzecz ograniczenia skali niechcianych połowów oraz ich wdrożenia tam, gdzie jest to wskazane. Usprawnienia uwzględniają zasady określone w Międzynarodowych Wytycznych w zakresie Zarządzania Przyłowem oraz Redukcji Odrzutów (2011).
- Usprawnienia w zakresie ochrony siedlisk oraz wrażliwych ekosystemów morskich (VMES) poprzez uwzględnienie w Standardach zasad określonych w Międzynarodowych Wytycznych w zakresie Zarządzania Połowami Dalekomorskimi (2009).
- Zagwarantowanie, że skumulowany efekt certyfikowanych rybołówstw poławiających na tych samych obszarach nie powoduje szkód w stadach przyławianych gatunków oraz wrażliwych ekosystemach morskich.

W 2016 roku, tradycyjne rybołówstwo zachodniej Asturii, poławiające ośmiornice przy pomocy pułapek jako pierwsze zostało certyfikowane w ramach Standardu Rybołówstwa w wersji 2.0.

Międzynarodowe uznanie:

W 2017 roku MSC zostało uznane przez Global Sustainable Seafood Initiative (GSSI) jako wiarygodny, międzynarodowy program certyfikacji produktów rybnych.

Program certyfikacji MSC spełnia wszystkie kluczowe wymogi oceny GSSI, jak również uwzględnia dodatkowo 63 dodatkowe komponenty odnoszące się między innymi do kwestii połowów dalekomorskich, wrażliwych ekosystemów morskich czy zbioru danych w celu analizy wpływu rybołówstwa na środowisko.

Na horyzoncie:

Nieustanna ewaluacja Standardów MSC gwarantuje, że wszystkie certyfikowane rybołówstwa w sposób ciągły wdrażają usprawnienia będące pokłosiem rozwoju nauki, systemów zarządzania rybołówstwem oraz czerpania z najlepszych praktyk.

Jednakże, mając na względzie, że częste zmiany w standardach mogą powodować niepewność oraz generować trudności w globalnym systemie oceny, Rada MSC zdecydowała, że następna rewizja Standardów rybołówstwa nastąpi w roku 2019, pięć lat po opublikowaniu wersji 2.0.

Identyfikowalność od łowiska po talerz:

Standardy MSC w łańcuchu dostaw to kluczowy łącznik pomiędzy zrównoważoną produkcją a konsumpcją, który gwarantuje, że certyfikowane produkty MSC są identyfikowalne oraz zabezpieczone na każdym etapie ich drogi w łańcuchu dostaw.

Od publikacji pierwszej wersji Standardów MSC w łańcuchu dostaw w lutym 2000 roku, MSC regularnie ocenia i wdraża najnowsze metody analizy. Przykładem może być wdrożony w 2009 roku system analiz DNA, który stał się dodatkowym narzędziem potwierdzającym zgodność certyfikowanych produktów w łańcuchu dostaw. Nadużycia w łańcuchu dostaw są obecnie elementem ożywionej dyskusji środowiska akademickiego. Wyniki testów DNA pokazują jednak, że proceder błędnego nazewnictwa produktów rybnych w przypadku produktów certyfikowanych MSC wynosi mniej niż 1%. Dla porównania średnia światowa to 30% (Pardo et al., 2016).

Wiecej można przeczytać w raporcie na stronie msc.org. W miarę możliwości będziemy publikować kolejne fragmenty.

Artykuł

Lipiec 2017

Raport Globalnego Wpływu MSC 2017

Rozdział 2

Zapewnienie stabilnych i produktywnych stad ryb na całym świecie

Zrównoważone stada ryb

W poprzednim artykule skupiliśmy się na działaniach MSC, których celem jest nieustanne doskonalenie standardów MSC dla zrównoważonego rybołówstwa. Obecny artykuł odnosi się natomiast do kwestii stabilności stad ryb i owoców morza.

Globalne znaczenie

Rybołówstwo ogrywa znaczącą rolę w zapewnieniu pożywienia oraz dążeniu do zrównoważonego rozwoju dla miliardów ludzi na całym świecie. Miliony ludzi na Ziemi są pośrednio lub bezpośrednio zależni od ryb i owoców morza. Z danych FAO wynika, że w 2014 roku eksport ryb i owoców morza z krajów rozwijających się osiągnął wartość około 80 miliardów dolarów i był wyższy od łącznej wartości eksportu innych produktów spożywczych (włączając mięso, ryż i cukier).

Największe wyzwania na przyszłość

Dane FAO wskazują, że w przeciągu ostatnich 15 lat stan zasobów ryb w wodach znajdujących się na obszarach wysokich i średnich szerokości geograficznych uległ poprawie na skutek usprawnień w systemach zarządzania rybołówstwem. W skali globu stan zasobów ryb i owoców pozostawia niestety nadal wiele do życzenia – aż 31,4% światowych stad jest poławiana na zbyt wysokim poziomie (FAO, 2016).

Podkreślić należy, że przytoczone powyżej dane dotyczą wyłącznie stad ryb i owoców morza, dla których prowadzone są badania. Włączenie do statystyk stad, dla których dysponujemy ograniczonymi danymi naukowymi, spowodowałoby dalszy wzrost odsetku stad nadmiernie eksploatowanych. A podkreślić należy, że aż 80% stad ryb i owoców morza nie jest w pełni zbadana. Jedynie około 1% światowych zasobów objęte jest pełną analizą (Rosenberg, 2017; Costello et al. 2012).

Osiągnięcie maksymalnego podtrzymywanego połowu

Aby ocenić czy dane stado ryb jest stabilne, zarządzający muszą znać liczebność danego stada (biomasę, B) oraz intensywność z jaką stado to jest eksploatowane (śmiertelność połowowa, F).

Standardy MSC w zakresie zrównoważonego rybołówstwa wskazują biomasę na poziomie maksymalnego podtrzymywanego połowu (B_{MSY}) jako punkt referencyjny, którego osiągnięcie jest niezbędne, aby zapewnić zrównoważone zarządzanie stadem. Ze względu na dynamikę procesów zachodzących w ekosystemach wodnych, certyfikowane rybołówstwa są zobligowane do osiągnięcia lub utrzymania biomasy stad w obrębie wartości odpowiadającej

B_{MSY} , jak również śmiertelności połowowej na lub poniżej wskaźnika określającego poziom maksymalnego podtrzymywanego odłowu (F_{MSY}).

Utrzymanie liczebności stad na poziomie B_{MSY} pozwala na osiągnięcie długotrwałych korzyści ekonomicznych. Najnowsze badania wskazują, że odbudowa obecnie nadmiernie eksploatowanych stad do poziomów zrównoważonych pozwoli na znaczący wzrost połowów i związanych z połowami zysków (Costello et al. 2017).

Ponieważ w przypadku większości stad ryb i owoców morza nie dysponujemy wystarczającymi danymi, prawidłowe wyznaczenie wartości B_{MSY} może być trudne. Aby sprostać temu wyzwaniu MSC wspiera metody oceny stanu stad w oparciu o ograniczoną pulę danych, w tym z wykorzystaniem metodologii MSC RBF. MSC wspiera również procesy decyzyjne oraz opracowuje narzędzia, które pozwolą na ocenę stanu stad w oparciu o Standardy MSC również w przypadku stad w stosunku do których dysponujemy ograniczonymi danymi.

Weryfikacja wiarygodności standardów MSC pod względem zapewnienia stabilności zasobów

W dalszej części raportu MSC, przy wykorzystaniu niezależnych danych na temat kondycji stad ryb i owoców morza, dokonano ewaluacji stanu stad w czterech regionach świata uwzględniając rok 2000 jako punkt startowy.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że globalnie, biomasa stad eksploatowanych przez rybołówstwa certyfikowane według standardów MSC, znajduje się na poziomach zrównoważonych, co jest zgodne z wymogami Standardu MSC w zakresie zrównoważonego rybołówstwa. W przypadku stad niecertyfikowanych występujących w tym samym regionie stwierdzenie to w wielu przypadkach nie może zostać wysnute.

W wielu regionach, na skutek certyfikacji biomasa eksploatowanych stad wzrasta.

Adaptacja w ciągle zmieniającym się świecie

Pomimo, iż analiza wpływu zmian klimatu na zasoby ryb i owoców morza nie jest celem tego artykułu, stwierdzić należy, że wymogi MSC w zakresie osiągnięcia i utrzymania równowagi ekologicznej, mogą pomóc ograniczyć negatywny wpływ procesów klimatycznych poprzez zwiększenie możliwości adaptacyjnych stad oraz całych ekosystemów w szybko zmieniającym się świecie.

Na całym świecie obserwuje się migrację organizmów morskich w odpowiedzi na zmiany klimatu (Cheung et al. 2009). Zmiany te powodują, że niezwykle istotne staje się, aby sąsiadujące kraje wchodzące w skład regionalnych ciał zarządczych ds. rybołówstwa współpracowały nie tylko poprzez wymianę danych naukowych, ale także w zakresie wypracowywania wspólnych środków technicznych na rzecz zrównoważonego zarządzania współdzielonymi zasobami.

Współzarządzanie zasobami gatunków migrujących jest jednym z wymogów Standardów MSC w zakresie zrównoważonego rybołówstwa. Przykładem tego typu podejścia do zarządzania rybołówstwem są działania Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim. Komisja ta w ramach Strategii odłowu wdrożyła szereg środków technicznych, których celem jest zapewnienie stabilności stad tuńczyka pomimo wahań biomasy spowodowanych zmianami klimatu i związanymi z tym migracjami.

Stan certyfikowanych stad ryb i owoców morza na świecie

Analiza danych z dziewięciu regionów świata pokazuje, że rybołówstwa certyfikowane w ramach standardów MSC, eksploatują stabilne stada ryb i owoców morza. W większości regionów, stada eksploatowane przez certyfikowane rybołówstwa, zwiększyły swoją biomasa już rok po certyfikacji.

Liczebność (lub biomasa) stada ryb w odniesieniu do naukowo określonego punktu referencyjnego stanowi ważny wskaźnik, pozwalający stwierdzić czy dane rybołówstwo prowadzone jest w sposób zrównoważony.

Standardy MSC pozwalają stwierdzić, że dane rybołówstwo jest zrównoważone, w przypadku, gdy biomasa eksploatowanego stada oscyluje lub znajduje się powyżej wartości B_{MSY} , a wielkość połowów pozwala na ich kontynuację praktycznie w nieskończoność.

Jeśli biomasa stada znajduje się poniżej punktu referencyjnego, rybołówstwo nadal można traktować jako zarządzane w sposób zrównoważony. W przypadku takim niezbędne jest jednak, aby dane rybołówstwo odpowiednio ograniczyło presję połowową do wartości, które pozwolą na odbudowę stada.

Analiza biomasy stad certyfikowanych i niecertyfikowanych

Poniższa analiza ma na celu weryfikację czy certyfikowane łowiska spełniają te kryteria. Przedstawione dane pokazują rezultaty ponad 100 niezależnych oszacowań stanu stad ryb i owoców morza na całym świecie, które opublikowane zostały przez organizacje nimi zarządzające. W celu zapewnienia wysokiego stopnia obiektywizmu analiza zawiera wyłącznie ogólnodostępne oszacowania, które można znaleźć w bazie RAM¹ (Ricard et al. 2012) oraz uwzględnia wyłącznie dane pozyskane po 2013 roku.

Dla każdego regionu porównano wielkość stada (B) z wartościami referencyjnymi najczęściej wykorzystywanymi przez lokalne ciała zarządzające. W większości punktem tym była wartość maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY).

W Europie jako punkt referencyjny przyjęto $MSY_{BTRIGGER}$, który uznaje się za limit poniżej którego menadżerowie podejmują decyzję o ograniczeniu presji połowowej w celu odbudowy zasobów. W przypadku Australii wykorzystano wskaźnik maksymalnego

¹ <http://www.ramlegacy.org>

ekonomicznego połowu (MEY), który zapewnia maksymalizację efektywności ekonomicznej dla rybołówstwa.

Stada o liczebności na poziomie $MSY_{BTRIGGER}$ odznaczają się biomasą o najniższym możliwym poziomie fluktuacji w zakresie wartości B_{MSY} . Natomiast stada o liczebności na poziomie B_{MEY} charakteryzują się biomasą znacząco wyższą od B_{MSY} .

Zdrowe stada powinny charakteryzować się wartością $B/BREF$ (biomasa/wartość referencyjna) na poziomie bliskim lub wyższym od 1 (wartość wskazana na grafice poprzez kropkowaną linię).

Rezultaty

Globalnie, rybołówstwa certyfikowane w ramach Standardów MSC eksploatują na poziomach zrównoważonych stada charakteryzujące się stabilną, zgodną z punktami referencyjnymi biomasą.

Przedstawione wykresy, wskazują biomasy stad powyżej kropkowanej linii dla stad eksploatowanych przez certyfikowane według Standardów MSC rybołówstwa, co pozwala stwierdzić, że stada te są stabilne.

Sytuacja ta nie zawsze znajduje odzwierciedlenie w przypadku innych, niecertyfikowanych stad w tym samym regionie. Przykładem może być chociażby zachodnie wybrzeże Kanady lub łowiska krajów europejskich nie będących członkami Unii Europejskiej.

Porównanie to jest bardzo ostrożnościowe, ponieważ uwzględnia jedynie niecertyfikowane stada, które zostały oszacowane i w stosunku do których określono punkty referencyjne. Stada, które nie posiadają pełnego oszacowania analitycznego są prawdopodobnie błędnie zarządzane, a ich liczebność nie znajduje się na poziomach zrównoważonych (Costello et al. 2012; Rosenberg et al. 2017).

Porównanie najnowszych danych na temat stanu stad z wartościami z 2000 roku, kiedy żadne z analizowanych stad nie było certyfikowane w ramach standardów MSC, pozwala stwierdzić, że liczebność stad objętych certyfikacją wzrasta w większości regionów.

Powyższe sugeruje, że chęć uzyskania certyfikatu MSC zachęca do lepszego zarządzania stadami lub że logo MSC postrzegane jest jako wyróżnienie i uznanie wysiłków mających na celu przywrócenie stad do stabilnych liczebności.

Jednym z przykładów potwierdzających ten fakt jest odbudowa stad ryb dennych u zachodniego wybrzeża Stanów Zjednoczonych. Usprawnienia w zarządzaniu rybołówstwem pozwoliły flocie na spełnienie kryteriów MSC i uzyskanie certyfikatu.

Biomasa części z certyfikowanych stad znajduje się poniżej wykropkowanej linii. Oznacza to, że liczebność stada jest niższa niż określone, akceptowalne limity w obrębie B_{MSY} . W sytuacjach takich standard MSC wymaga, aby dane rybołówstwo przedstawiło dowody pozwalające stwierdzić, że stado odbudowuje się.

Sytuacja taka ma miejsce w przypadku niektórych stad europejskich, takich jak np. śledź w wodach norweskich odbywający tarło na wiosnę. Więcej informacji na ten temat można uzyskać w załączniku do raportu „Wpływ Globalny 2016” (www.msc.org/2016-impacts-appendix).

W Australii, jak wskazano powyżej, zarządzający rybołówstwem wdrożyli wskaźnik MEY jako cel, a B_{MEY} jest wyższa niż B_{MSY} . W związku z powyższym, pomimo, że wskaźnik B/BREF dla jednego z australijskich stad jest poniżej kropkowanej linii (krewetka niebieska – wskaźnik wynosi 0,8, co oznacza, że biomasa jest równa 80% biomasy B_{MEY}) biomasa tego stada jest nadal znacząco powyżej wartości ostrożnościowych, a połowy prowadzone są na poziomie mniejszym niż połowa wartości MSY. Z tych powodów rybołówstwo to uznać należy za zrównoważone, co skutkuje uwzględnieniem w programie certyfikacji MSC.

Regiony nie wskazane na wykresach

Niektóre regiony, takie jak Pacyfik oraz Atlantyck, Antarktyda, Rosja oraz zachodnie wybrzeże Stanów Zjednoczonych nie zostały uwzględnione na poniższych wykresach, pomimo że także tam występują stada certyfikowane według standardów MSC. Spowodowane jest to albo brakiem wystarczającej liczby stad, aby stworzyć kategorie, albo brakiem aktualnych danych w bazie RAM.

Jednakże raporty z certyfikacji (oraz zawarte w nich dane na temat oszacowań liczebności stad) potwierdzają, że certyfikowane w tych regionach stada, takie jak np. mintaj występujący w Morzu Ochockim czy certyfikowane rybołówstwa tuńczyka w wodach Antarktyki, odznaczają się stabilnymi liczebnościami i eksploatowane są na zrównoważonych poziomach.

Dalsze usprawnienia

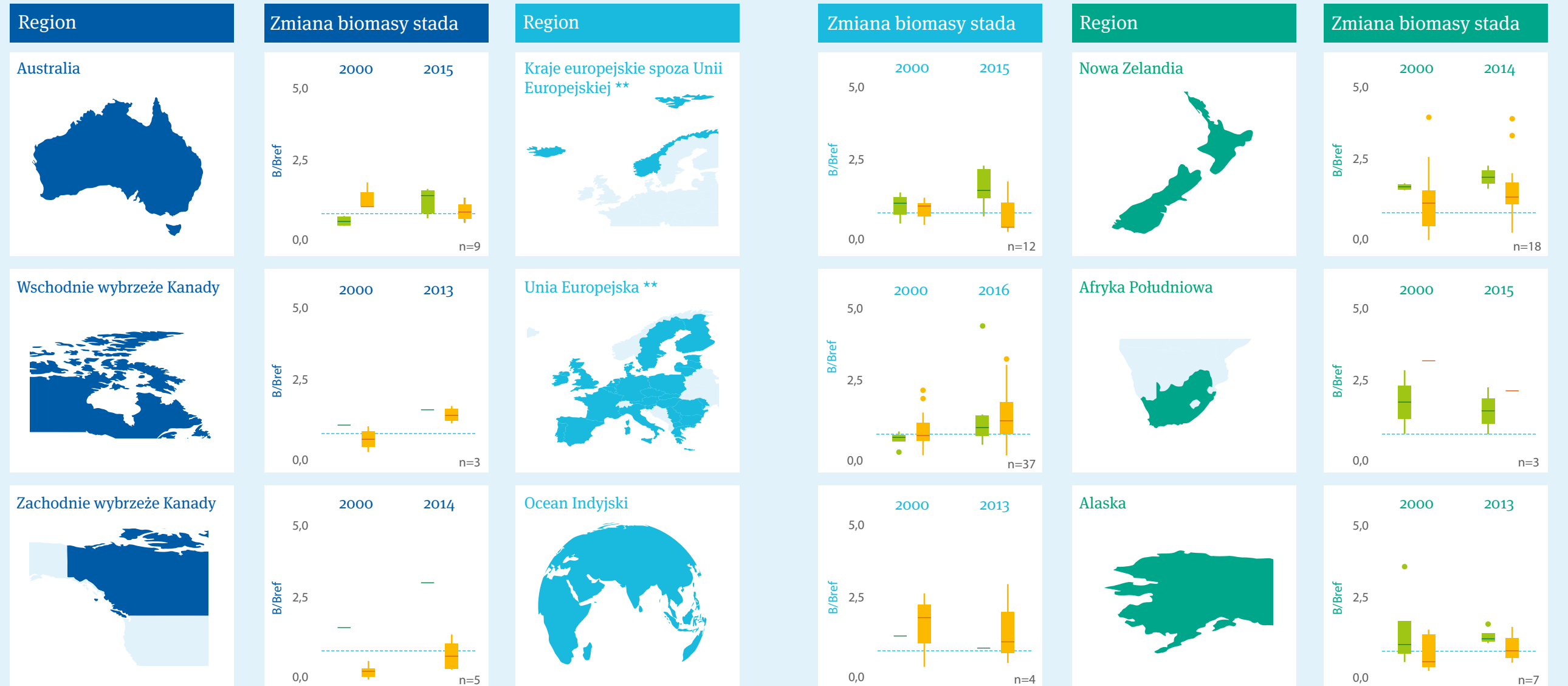
Biomasa stad nie jest jedynym wskaźnikiem branym pod uwagę w ramach wymogów certyfikacji MSC.

W przypadku, gdy właściwa liczebność stada została już osiągnięta dane floty podejmują dalsze działania w celu uzyskania i utrzymania certyfikatu MSC. Działania te obejmują między innymi wdrożenie nowych systemów monitoringu czy zmiany narzędzi połowowych w celu zapewnienia ochrony cennych gatunków i siedlisk.

Stan certyfikowanych stad w ramach programu MSC

Poniższe grafiki porównują stan stad eksploatowanych przez floty certyfikowane według standardów MSC ze stanem niecertyfikowanych łowisk. Dla każdego regionu dokonano porównania najnowszych danych z danymi z roku 2000 – okresu przed certyfikacją.

■ stada certyfikowane MSC
 ■ stada niecertyfikowane

B/Bref = biomasa stada porównana do punktu referencyjnego określającego biomasę stada zapewniającą zrównoważone połowy; zdrowe stada powinny znajdować się na lub powyżej kropkowanej linii w grafice.

Punkty niewskazane z powodu ograniczeń skali wykresów: plamiak potawiany w wodach północno-wschodniej Arktyki (certyfikowany MSC)

** Morszczuk potawiany w wodach Północnego Atlantyku (niecertyfikowany MSC) – w 2016 roku wskaźnik B/Bref wyniósł 7,3